

Justitsministeren (Zahle): Jeg deler den Opfattelse, at en Debat om disse Forslag ved første Behandling vil blive af ren akademisk Natur. Jeg kan derfor billige, at vi søge at undgaa en saadan. Ogsaa jeg finder, det er rigtigt, at begge Forslag henvises til et Udvalg og gøres til Genstand for en kort Udvalgsbehandling, saaledes at Folketingets Standpunkt kan blive præciseret, og Forslagene derefter oversendte Landstinget til videre Forhandling der. Tingene have i denne Sag nærmest sig noget til hinanden, og det er at haabe, at man kan blive enig. Naturligvis maa dette Ting fastholde sit Standpunkt angaaende Ansvar for at udstede provisoriske Love.

Ellinger: Vi fra vor Side kunne slutte os til Ønsket om Udvalgsbehandling og til, at denne maa blive kort. Men tillige ønske vi, at den maa blive meget grundig, thi det forekommer os, at Lovforslaget paa væsentlige Punkter maa omredigeres, ikke alene med Hensyn til §§ 7 og 8, som hidtil nærmest have været Stridens Genstand mellem de to Ting, men ogsaa paa andre Punkter. Det forekommer mig, at man fra Landstingets Side har strakt sig overordentlig vidt, idet man mener, at det er ikke en Opgave for en Ministeransvarlighedslov at forandre, give Tillæg til, gribe ind i eller forklare den grundlovmæssige Ordning, der er mellem den administrerende Regering og Bevillingsmagten, og Landstinget har, som sagt, der stillet sig meget imødekomende, idet det har givet disse Paragraffer en Affattelse, som er ganske neutral. Men foruden ved disse egentlige Stridspunkter er det vist nødvendigt at foretage nogle Forandringer i Lovforslaget, idet der neppe er Tvivl om, at § 7 i alt for høj Grad indsnævrer en Ministers Ansvar, nemlig ved Afholdelse af en Statsudgift, for hvilken der ikke haves Lovhjemmel. Men nu i dette Øjeblik at komme ind paa disse Forhold er der ingen Anledning til.

Jeg vil dog tillade mig at stille et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister, nemlig om, hvorvidt § 16 i det paa Dagsordenen først opførte Lovforslag kan have den Affattelse, den har, idet der der staa, at „de i denne Lov fastsatte Bøder ere paa 500—5,000 Kr. og tilfalde Statskassen. De blive i Mangel af Betaling at inddrive ved Udpantning; hvis Dækning ej heller fremkommer ved Udpantning, blive de eller deres resterende Del at afsone efter Reglerne om Afsoning af Bøder,

idømte i Henhold til almindelig borgerlig Straffelov“. Det forekommer mig, at denne Paragrafs Indhold ikke kan være rigtigt, thi for det første, dette er noget nyt, at man kan inddrive Bøder ved Udpantning, og dernæst er der Bestemmelsen om, at hvis Dækning ej heller fremkommer ved Udpantning, blive de eller deres resterende Del at afsone efter Reglerne om Afsoning af Bøder, idømte i Henhold til almindelig borgerlig Straffelov. Men jeg har ikke i Straffeloven kunnet finde, hvilke Regler der sigtes til. I § 59 staa der, at „ved Fastsættelsen af Bøders Størrelse bliver særligt at tage Hensyn til den skyldiges Formuesforfatning“, og i § 30 staa der, at for saa vidt en Person er idømt en Bøde og ikke fuldt betaler samme, træder i Stedet for Bøden en i Dommen fastsat efter den skyldiges personlige Forhold og Sagens øvrige Omstændigheder nærmere bestemt Straf af simpelt Fængsel. Det vil sige, at i Dommen maa der staa, at den paagældende enten skal betale denne Bøde, eller for saa vidt han ikke betaler den, skal have den og den Straf. Men idømmes der kun Bøde, kan denne ikke uden ny Dom omsættes til Fængselsstraf. I det Tilfælde, at man efter § 16 har faaet noget af Bøden, men ikke den hele Bøde ind ved en saadan Udpantning, skønner jeg ikke rettere, end at det er nødvendigt, at der fældes en ny Dom, for at Resten kan blive afsonet med Fængselsstraf.

Hertil skal jeg indskrænke mine Udtalelser i Dag.

Borgbjerg: Socialdemokratiet kan slutte sig til Tanken om at sende disse Forslag i Udvalg for hurtigst at tilvejebringe den Enighed, der saa tidt har været opnaaet her i Tinget om en Ministeransvarlighedslov og saa lade Sagen gaa op i Landstinget. Det er Landstingets Behandling deraf, som har sin Interesse. Her i Folketinget vil der forhaabentlig i Vinter som i saa mange tidligere Vintre staa et meget stort Flertal for Fremme af denne Sag.

Effersøe: Ogsaa jeg skal fatte mig i Korthed. Jeg skal dog med nogle faa Ord berøre Sagens Forhistorie. Lovforslaget angaaende Ministrenes Ansvarlighed kom frem i Folketinget ret hurtigt efter Grundlovens Givelse. Jeg skal derhos nævne, at i Samlingen 1875—76, efter at Venstre havde opnaaet Flertal i Folketinget og havde faaet Kraft til at føre Lovforslaget igennem i dette Ting, blev det indbragt